

**Prezidentas
Henris B. Airingas**

Pirmasis patarėjas Pirmojoje
Prezidentūroje

Raginkite juos melstis

Vaikystėje melstis mokiausi iš savo tėvų pavyzdžio. Iš pradžių Dangiškaį Tėvą įsivaizdavau kažkur labai toli. Augant mano maldos keitėsi. Mintyse Dangiškaį Tėvą pradėjau matyti esantį šalimais, apsuptą skaisčios šviesos ir tobulai mane pažįstantį.

Visa tai pasikeitė tuomet, kai įgijau tvirtą liudijimą, kad Džozefo Smito pasakojimas apie nutikimą, įvykusį 1820 metais Mančesteryje, Niujorko valstijoje, yra tikras:

„Tiesiai virš savo galvos išvydau šviesos stulpą, skaistesnį už saulę, kuris tolygiai leidosi, kol nusileido ant manęs.

Vos tik jis pasirodė, susivokiau esąs išvaduotas iš to priešo, kuris buvo mane sukaustęs. Kai šviesa buvo ant manęs, pamačiau dvi Asmenybes, kurių skaistumo ir šlovingumo neįmanoma apsaakyti, stovinčias ore virš manęs. Viena iš jų kreipėsi į mane vardu ir tarė, rodydama į kitą: *Tai mano Mylimasis Sūnus. Jo klausyk!*“ (Džozefas Smitas–Istorija 1:16–17.)

Tą gražią pavasario dieną Dangiškasis Tėvas buvo toje giraitėje. Jis pavadino Džozefą vardu. Jis pristatė prisikėlusį pasaulio Gelbėtoją kaip Savo „Mylimąjį Sūnų“. Kada ir kur besimelstumėte, būsite palaiminti dėl savo liudijimo apie šio šlovingo nutikimo tikrumą.

Tėvas, kuriam meldžiamės, yra šlovingas Dievas, kuris per Savo Mylimąjį Sūnų sukūrė pasaulius. Jis girdi mūsų maldas taip, kaip girdėjo Džozefo maldą,

– taip aiškiai, lyg jos būtų kalbamos Jo akivaizdoje. Jis tiek mus myli, kad paaukoko Savo Sūnų būti mūsų Gelbėtoju. Per šią dovaną Jis suteikė mums galimybę įgyti nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą. Per maldą Jo Sūnaus vardu Jis suteikia mums galimybę šiame gyvenime bendrauti su Juo taip dažnai, kaip tu norime.

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios kunigija turi šventą pavedimą „lankytis kiekvieno nario namuose ir *raginti juos melstis balsu ir slaptoje*“ (DS 20:47; kursyvas pridėtas).

Raginti melstis galima įvairiais būdais. Pavyzdžiui, galime liudyti apie tai, kad Dievas mums įsakė visada melstis, arba galime pasidalinti pavyzdžiais iš Raštų ir iš asmeninės patirties apie tai, kokie palaiminimai ateina po to, kai maldoje dėkojame, nuolankiai prašome ir klausiamo. Pavyzdžiui, galiu paliudyti, jog žinau, kad Dangiškasis Tėvas atsako į maldas, kad į mano mintis atėjo patarimų ir paguodos žodžiai, kad Dvasios dėka žinau tuos žodžius buvus iš Dievo.

Kadangi tai patyrė Pranašas Džozefas Smitas, tai patirti galite ir jūs. Į širdingą maldą jis gavo tokį atsakymą:

„Mano sūnau, ramybė tavo sielai; pasipriešinimas tau ir suspaudimai truks tik trumpą akimirką;

ir tada, jei gerai tai ištersi, Dievas išaukštins tave aukštybėse.“ (DS 121:7–8.)

Tokį mylinčio Tėvo apreiškimą gavo Jo sūnus sunkių išbandymų valandą. Kiekvienas Dievo vaikas per maldą gali su Juo bendrauti. Joks raginimas melstis neturėjo man didesnio poveikio, kaip turėjo meilės ir šviesos pojūtis, atėjęs kaip atsakymas į nuolankias maldas.

Liudijimą apie bet kurį Dievo įsakymą gauname laikydamiesi to įsakymo (žr. Jono 7:17). Tai pasakytina ir apie įsakymą visada melstis balsu ir slaptoje. Kaip jūsų mokytojas ir draugas, pažadu, kad Dievas atsakys į jūsų maldas ir Šventosios Dvasios galia galėsite žinoti, kad atsakymai atėjo iš Jo.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

- „Paveikslai yra vertinga priemonė pagrindinei pamokos idėjai įtvirtinti“ (*Teaching, No Greater Call* [1999], p. 176). Parodykite paveikslą, vaizduojantį Džozefą Smitą arba Pirmąjį Regėjimą. Aptarkite, ką per maldą patyrė Džozefas Smitas. Kokią naują prasmę įgytų jūsų maldos, jei, kaip Prezidentas Airingas, mintyse pamatytumėte „Dangiškąjį Tėvą, ... esantį šalimais“?
- Prezidentas Airingas siūlo pasidalinti savo liudijimu apie maldą ir tuo, kokias palaimas dėl jos gavote. Arba pasidalinkite Raštų ištraukomis apie maldą.

JAUNIMAS

Mano tikėjimo malda

Priscila Farijas de Lima

Būdama aštuoniolikos dirbau pardavėja baldų par-duotuvėje. Dėl darbo grafiko buvau labai suvaržyta. Dirbau nuo 8 valandos ryto iki 10 valandos vakaro, nuo pirmadienio iki šeštadienio. Liūdėjau, kad negaliu dalyvauti institute ir Bažnyčios veiklose.

Kupina tikėjimo pradėjau melsti Dangiškąjį Tėvą padėti man susirasti tokį darbą, kuriame nereikėtų dirbti šeštadieniais, ir galėčiau eiti į institutą bei kitas veiklas.

Kartą darbe aptarnavau vieną vyriškį. Pradėjome kalbėtis, ir jis užsiminė dirbęs dideliame banke. Paklausiau jo, kaip galėčiau įsidarbinti tokiame darbe. Pasakęs man savo vardą ir telefono numerį, jis pasiūlė paskambinti personalo darbuotojui ir pasakyti, kad jį pažįstu. Nuėjusi į tą banką, atlikau reikiamus testus. Testus išlaikiau ir pradėjau dirbti šešias valandas per dieną, nuo pirmadienio iki penktadienio, o uždirbau tris kartus daugiau nei iki tol.

Žinau, kad Viešpats veda mus, kai trokštame pirmenybę teikti Jam. Šiandien Jis vis dar veda mane. Žinau, kad maldos principas yra tikras.

Tikėjimas • Šeima • Parama

Širdies sergėtojos

Išnagrinėkite šią medžiagą ir, jei tinka, aptarkite ją su jūsų lankomomis seserimis. Užduokite klausimus, padedančius stiprinti jūsų seseris ir jums pačioms aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje.

1995-ųjų metų visuotiniame Paramos Bendrijos susirinkime pristatydamas „Šeima. Pareiškimas pasauliui“, Prezidentas Gordonas B. Hinklis (1910–2008) sakė: „Jūs esate širdies sergėtojos. Jūs esate vaikų gimdytojos. Jūs esate tos, kurios juos auklėja ir skiepija juose jų gyvenimo įpročius. Joks kitas darbas nėra toks artimas dieviškumui, kaip Dievo sūnų ir dukterų auklėjimas.“¹

Jau beveik 17 metų šis pareiškimas tvirtina, kad svarbiausios mūsų atsakomybės yra susijusios su šeimos ir namų stiprinimu, nepriklausomai nuo dabartinių mūsų aplinkybių. Kai Prezidentas Hinklis pirmą kartą skaitė šį pareiškimą, Solt Leiko tabernakulyje buvo Barbara Tompson, dabartinė antroji patarėja visuotinėje Paramos Bendrijos prezidentūroje. Ji prisimena: „Tai buvo nepaprastas įvykis.“ Pajutau to pranešimo reikšmingumą. Taip pat ėmiau mąstyti: „Tai puikus kelrodis gimdytojams. Bet kartu tai ir didelė atsakomybė jiems.“ Akimirksniui net pamaniau, kad galbūt tas pranešimas skirtas ne man, kadangi nesu ištekėjusi ir neturiu vaikų. Bet tuojau pat pagalvojau: „Bet jis yra skirtas man. Esu šeimos narė. Esu duktė, sesuo,

teta, pusseserė, dukterėčia ir anūkė. Tikrai turiu pareigų – ir palaimų, – kadangi esu šeimos narė. Netgi jei būčiau vienintelė gyva savo šeimos narė, aš dar esu Dievo šeimos narė ir turiu atsakomybę padėti stiprinti kitas šeimas.“

Laimė, šiame darbe mes nepaliktos vienos. Sesuo Tompson pasakė: „Stiprinant šeimas mums labiausiai padės tai, kad pažinsime Kristaus doktrinas, seksime jomis ir pasiklausysime Jo pagalba mums.“²

Iš mūsų istorijos

„Sesuo Batšeba V. Smit, tarnaudama ketvirtąja visuotine Paramos Bendrijos prezidente [nuo 1901 iki 1910], matė poreikį stiprinti šeimas. Dėl to ji paruošė motinų švietimo pamokas Paramos Bendrijos seserims. Pamokose buvo patariama santuokos, nėštumo ir vaikų auginimo klausimais. Šios pamokos rėmė Prezidento Džozefo F. Smito mokymus, kad Paramos Bendrija padeda moterims atlikti savo pareigas namuose:

„Jei tik kas nors neišmano ar nepakankamai supranta ko nors apie šeimą, apie pareigas šeimoje, susijusias su išipareigojimais, kurie turėtų būti ir kurie teisėtai yra tarp vyro ir žmonos, tarp gimdytojų ir vaikų,

tai tam padės, arba yra pasiruošusi padėti, ši organizacija, kuri dėl savo natūralių dvasinių dovanų ir įkvėpimo yra paruošta ir pasiruošusi mokyti šių svarbių pareigų.“³

IŠNAŠOS

1. Gordon B. Hinckley, „Stand Strong against the Wiles of the World“, *Ensign*, 1995 m. lapkritis, p. 101.
2. Barbara Thompson, „I Will Strengthen Thee; I Will Help Thee“, *Liahona* ir *Ensign*, 2007 m. lapkritis, p. 117.
3. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 153.

Raštų ištraukos

Patarlių 22:6; 1 Nefio 1:1; 2 Nefio 25:26; Almos 56:46–48; Doktrinos ir Sandorų 93:40

Ką aš galiu padaryti?

1. Kaip savo prižiūrimoms seserims galiu padėti stiprinti šeimas?
2. Kaip galiu daryti teisią įtaką savo šeimoje?

Daugiau informacijos ieškokite reliefsociety.lds.org.